

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA

Brüsszel, 13.6.2007
COM(2007) 323 végleges

2007/0109 (CNS)

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

a Finnországban meghatározott mennyiségű vetőmagra, illetve meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra engedélyezett támogatás eredményeiről

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az 1947/2005/EK rendeletnek a Finnország által a vetőmagra, illetve gabonavetőmagra nyújtott nemzeti támogatás tekintetében történő módosításáról

(előterjesztő: a Bizottság)

{SEC(2007) 799}

TARTALOMJEGYZÉK

1.	BEVEZETÉS.....	3
2.	A VETŐMAGTERMELÉSHEZ NYÚJTOTT NEMZETI TÁMOGATÁS RENDSZERE.....	3
2.1.	A gabonavetőmagokra vonatkozó támogatás.....	3
2.2.	A pázsitfű-, illetve lóherevetőmagokra vonatkozó támogatás.....	4
2.2.1.	A termelés.....	4
2.2.2.	Végrehajtás.....	5
2.2.3.	A támogatás módosítása.....	5
2.2.4.	A támogatás régiónkénti differenciálása.....	5
2.2.5.	Az egyes fajokon belül támogatásra jogosult vetőmagfajták (V. melléklet).....	6
2.2.6.	Vöröshere (<i>Trifolium pratense L.</i>) – VI. melléklet, 1. táblázat.....	6
2.2.7.	Timótfű (<i>Phleum pratense L.</i>) – VI. melléklet, 2. táblázat.....	6
2.2.8.	Réti csenkesz (<i>Festuca pratensis huds.</i>) – VI. melléklet, 3. táblázat.....	6
2.2.9.	Csomós ebír (<i>Dactylis glomerata L.</i>) – VI. melléklet, 4. táblázat.....	7
2.2.10.	Útszéli perje (<i>Lolium perenne L.</i>) – VI. melléklet, 5. táblázat.....	7
3.	FINNORSZÁG VETŐMAGIMPORTJA.....	7
3.1.	Gabonavetőmag-import – VII. melléklet – 1. és 2. táblázat.....	7
3.2.	Pázsitfű-, illetve lóherevetőmag-import – VII. melléklet – 3. táblázat.....	8
4.	EGYÉB TÁMOGATÁSI RENDSZEREK FINNORSZÁGBAN.....	8
5.	A PÁZSITFŰ-, ILLETVE LÓHEREVETŐMAG-TERMELÉS JELLEMZŐI FINNORSZÁGBAN ÉS AZ EU-15-ÖK TERÜLETÉN.....	9
6.	EGYSÉGES KIFIZETÉSI RENDSZER.....	9
7.	ÖSSZEFOGLALÁS ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK.....	10
7.1.	Jogalap.....	10
7.2.	A rendszer végrehajtása.....	10
7.3.	Egyéb támogatási rendszerek.....	10
7.4.	Egységes kifizetési rendszer.....	10
7.5.	Szaporítás más országokban.....	11
7.6.	Gabonavetőmag-termelés.....	11
7.7.	Behozatal Finnországba.....	11
8.	JAVASLAT.....	11

Megjegyzés: *Az ebben a jelentésben hivatkozott mellékletek a Bizottság munkatársainak az e jelentést kísérő dokumentumaiban találhatóak*
(http://ec.europa.eu/agriculture/markets/seeds/index_en.htm)

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE A TANÁCSNAK

a Finnországban meghatározott mennyiségű vetőmagra, illetve meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra engedélyezett támogatás eredményeiről

1. BEVEZETÉS

A 2358/71/EGK tanácsi rendelet¹ 8. cikkének megfelelően a 2001. január 9-i 2001/60/EK bizottsági határozat² felhatalmazta Finnországot, hogy 2005. december 31-ig támogatást nyújtson gabonavetőmagra (lásd az I. mellékletet), a 2001. január 9-i 2001/61/EK bizottsági határozat³ pedig felhatalmazta Finnországot, hogy 2005. december 31-ig támogatást nyújtson a vöröshere, a timótfű, a réti csenkesz, a csomós ebír és az útszéli perje vetőmagvaira (lásd a II. mellékletet).

Az 1947/2005/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság a Finnország által megfelelő időben nyújtott információk alapján 2006. január 1-je előtt eljuttatja a Tanácsnak a meghatározott mennyiségű vetőmagra és meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra adott támogatások eredményeiről szóló jelentést és minden szükséges javaslatot.

Ez a jelentés a finn hatóságok által rendszeresen nyújtott információkon alapul.

2. A VETŐMAGTERMELÉSHEZ NYÚJTOTT NEMZETI TÁMOGATÁS RENDSZERE

Mindkét engedély kizárólag a finn katalógusban felsorolt gabonafajtákra és pázsitfű-/lóherefajtákra érvényes, és azokra, amelyeket a Finnországgal határos régiókban termelt kis mennyiségek kivételével kizárólag ebben a tagállamban termelnek.

A gabonavetőmagra vonatkozó engedély 100 000 tonnás jogosult mennyiséget határoz meg felső határértékként, és a legmagasabb támogatási szintet 2,523 euróban határozza meg 100 kilogrammonként, ami maximális összegként 2,523 millió eurót tesz ki (lásd az I. mellékletet).

A pázsitfű-, illetve a lóherevetőmag termelési támogatására vonatkozó engedély fajtánként felső korlátot határoz meg az egy hektárra adható támogatásra és a jogosult területre vonatkozóan, amelynek értelmében a legmagasabb összeg 1,814 millió euró (lásd a II. mellékletet).

2.1. A gabonavetőmagokra vonatkozó támogatás

A 2000-2005 közötti időszak során a gabonavetőmagok termelése 23%-kal nőtt, 57 309 tonnáról 70 531 tonnára.

---

¹ HL L 246., 1971.11.5., 1. o. A legutóbb az 1782/2003/EK rendelettel (HL L 270., 2003.10.21., 1. o.) módosított rendelet. Hatályon kívül helyezte és felváltotta az 1947/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 312., 2005.11.29., 3. o.)

² HL L 21., 2001.1.23., 17. o.

³ HL L 21., 2001.1.23., 18. o.

Ugyanez alatt az idő alatt az árpavetőmag-termelés 62%-kal nőtt, a tavaszi búzáé 163%-kal és az őszi búzáé 70%-kal. Ezzel szemben a zabvetőmag-termelés 32%-kal csökkent, ugyanúgy, mint a rozsvetőmag-termelés, amely 10%-kal csökkent.

Az 1. táblázat a finn hatóságoktól kapott információkat tartalmazza. Ez a 2000-2005 közötti időszakra vonatkozik.

1. táblázat: Tanúsított gabonavetőmag-termelés (tonnában) Finnországban 2000-től 2005-ig

Gabona	2000	2001	2002	2003	2004	2005	változás % 2000/2005
Árpa	24 638	24 206	25 578	26 074	36 551	39 912	62%
Zab	27 510	24 889	25 635	24 209	20 431	18 665	-32%
Rozs	660	569	887	1 394	315	592	-10%
Tavaszi búza	3 976	4 909	7 023	11 362	10 252	10 471	163%
Őszi búza	525	861	1 056	1 141	1 552	892	70%
Összesen	57 309	55 434	60 179	64 180	69 101	70 531	23%

Forrás: Finnország által nyújtott tájékoztatás

Bár a támogatás mértékét 100 kg-ra állapították meg, a 2000–2005 időszakra a hektáronkénti becsült átlagos támogatás kb. 68 EUR/hektár, és a tendencia a 2. táblázat alapján emelkedést mutat.

2. táblázat: A gabonavetőmag-támogatás mértékének hektáronkénti becsült értéke, a korábbi átlagos terméshozamok és a 2,523 EUR / 100 kg támogatási mérték alapján

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	Átlag 2000–2005
Termelés (kg)	57 308 772	55 434 443	60 178 667	64 179 629	67 723 135	70 531 482	62 559 355
Terület (ha)	27 324	24 436	20 639	21 379	21 699	23 341	23 136
Terméshozam (kg/hektár) ⁽¹⁾	2 097	2 269	2 916	3 002	3 121	3 022	2 704
A támogatás mértéke (EUR/hektár)	52,9	57,2	73,6	75,7	78,7	76,2	68,2

⁽¹⁾ A következők átlagos terméshozama: árpa, zab, rozs, téli és tavaszi búza.

A 2000–2004 közötti időszak során a gabonavetőmag-termelés átlagos terméshozamának mértéke 44%-kal nőtt, vagyis a hektáronkénti támogatás mértéke hasonló fejlődést mutatott.

A 2000 és 2005 között nemzeti támogatással érintett gabonavetőmag-fajtákat a III. melléklet tartalmazza. A lista alapján egyértelmű, hogy jelentősen nőtt a fajták száma, különösen az árpa esetében.

2.2. A pázsitfű-, illetve lóherevetőmagokra vonatkozó támogatás

2.2.1. A termelés

A pázsitfű-, illetve lóherevetőmagok termelése a 2000 és 2005 közötti időszakban a 4 685 tonnás 2001. évi csúcsról 1 654 tonnás mélypontra süllyedt 2004-ben, elsősorban az időjárási körülmények változásai miatt. Amint azonban a 3. táblázatban látható, a 2004. évi termés jóval a kb. 3 163 tonnás hat éves átlag alatt volt. A timótfű a legfontosabb faj.

3. táblázat: Tanúsított pászitfű-, illetve lóherevetőmag-termelés (tonnában) Finnországban 2000-tól 2005-ig

Fajok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	változás % 2000/2005
Vöröshere	53	125	68	62	4	52	-2%
Timótfű	2 151	3 781	3 541	2 594	1 319	1 908	-11%
Réti csenkesz	423	732	468	454	318	700	66%
Csomós ebír	6	3	0	2	0	0	
Perje	45	44	31	38	13	43	-6%
Összesen	2 678	4 685	4 108	3 150	1 654	2 703	1%

Forrás: Finnország által nyújtott tájékoztatás

2.2.2. Végrehajtás

A 2000 és 2005 közötti időszak során a finn hatóságok saját kezdeményezésükre néhány módosítást vezettek be a támogatási rendszerben, mégpedig módosították a hektáronkénti támogatást a maximálisan engedélyezett terület túllépése esetén, és régiónkénti differenciálást vezettek be a támogatási szintben.

2.2.3. A támogatás módosítása

A 2000 és 2005 közötti időszakban a Finnország által jóváhagyott terület és az a terület, amelyen vetőmagot termeltek, számos esetben túllépte a 2001/61/EK bizottsági határozat által előírt maximális területet.

A támogatás elosztására ezekben az esetekben két módszert használtak.

Először a 2000 és 2002 közötti időszak során kiszámoltak egy keretet a bizottsági határozat szerint a maximálisan meghatározott területet megszorozva a maximális hektáronkénti támogatással. Ezt a keretet először elosztották a jóváhagyott nemzeti területtel, amely meghaladta a maximálisan engedélyezett területet, amelynek eredményeként csökkentett hektáronkénti támogatási szint adódott.

2003-ban ezért bevezették a támogatásegység-együttható fogalmát, melyet a következőképpen határoztak meg: „a támogatásra jogosult egységmérték osztva a támogatási méretben szereplő mérettel, amelyre a támogatást fizetik”.

A nemzeti maximum terület túllépése esetén a támogatásra jogosult területet az összes pályázó számára jóváhagyott terület lineáris csökkentésével számítják ki.

A gyakorlatban egy egynél kisebb támogatásegység-együttható alkalmazása az egyes mezőgazdasági termelők szintjén azt eredményezi, hogy minden egyes kérelmezett hektárnak csak egy részére nyújtanak támogatást.

2.2.4. A támogatás régiónkénti differenciálása

2004-ben és 2005-ben a vetőmagtermelők számára nyújtott támogatás szintje régiónként változott (lásd a IV. mellékletet). A támogatási szintet két kategóriára osztották; az egyik kategória Finnország déli részének A és B régióira, míg a másik kategória Finnország északi részének C1–C4 régióira vonatkozott.

A regionális differenciálás kialakításának oka a csak az A és B régiókban alkalmazandó kiegészítő nemzeti agrár-környezetvédelmi kifizetések bevezetése, következésképpen az esetleges túlkompenzálás elkerülésének szándéka volt.

2.2.5. *Az egyes fajokon belül támogatásra jogosult vetőmagfajták (V. melléklet)*

A 2000–2005 közötti időszak során az engedélyezett nemzeti támogatásra jogosult egyes fajokon belüli vetőmagfajták listája jelentősen nőtt, főleg a timótfű és a vöröshere vonatkozásában.

A 2000 és 2005 közötti időszakra vonatkozóan a támogatott fajták alakulását, a termelés részleteit, az ellenőrzés után jóváhagyott területet, a hozamot, a maximális támogatásnak megfelelő területet és a hektáronkénti támogatást a VI. melléklet tartalmazza. Ezeknek az adatoknak az elemzése alapján a következő bekezdésekben szereplő észrevételek tehetők. Az elemzésekben hivatkozunk az EU–15-ök átlagos hozamszintjére, amely a VIII. melléklet 1. táblázatában szerepel.

2.2.6. *Vöröshere (Trifolium pratense L.) – VI. melléklet, 1. táblázat*

A 2000 és 2005 közötti évek során jelentős ingadozás volt a Finnországban termelt vöröshere mennyiségében, amely a 2001. évi 125 tonnától a 2004. évi 4 tonnáig terjedt. A csökkenés alapvetően a hozam drámai csökkenéséből (188-ról 10 kg/hektárra) és sokkal kisebb részben a terület csökkenéséből adódott.

Az EU–15 átlagos hozamszintje a 2000–2005 közötti időszakban a 2004. évi 260 kg/hektár értéktől a 2000. évi 380 kg/hektár értékig változott.

Ezen túlmenően az ellenőrzés után jóváhagyott terület két alkalommal, 2001-ben és 2002-ben meghaladta a maximálisan engedélyezett területet, és ez csökkentett hektáronkénti támogatási szintet eredményezett.

2.2.7. *Timótfű (Phleum pratense L.) – VI. melléklet, 2. táblázat*

A timótfűtermelés, amely a 2000–2005 közötti időszakban szintén ingadozott, a 2001. évi 3 781 tonna és a 2004. évi 1 319 tonna között változott. Mind a terméshozam, mind a terület változása hozzájárult a megtermelt mennyiség eltéréséhez. A hozam a 2001. évi 527 kg/hektár és a 2004. évi 236 kg/hektár között változott.

Átlagosan a hozamszint az EU–15 tagállamaiban a 2000–2005 közötti időszakban 280 kg/hektár és 530 kg/hektár között változott. A timótfű hozamszintjei Finnországban jól összevethetők az EU–15 átlagos adataival az említett években.

Ezen túlmenően az ellenőrzés után jóváhagyott azon terület, amelyen timótfűvet termeltek, a teljes időszak során meghaladta a 2001/61/EK bizottsági határozat által engedélyezett maximális területet, különösen a 2001., a 2002. és a 2003. évben, amikor a terület több mint 40%-kal haladta meg az engedélyezettet.

Az engedélyezett maximális terület meghaladása a hektáronkénti támogatás csökkenéséhez vezetett a 2000–2002 közötti időszakban. 2003-tól egy támogatási egység-együttható alkalmazását vezették be, mely együttható értéke 2003-ban 0,70 volt, 2004-ben 0,89, 2005-ben pedig 0,97.

2.2.8. *Réti csenkesz (Festuca pratensis huds.) – VI. melléklet, 3. táblázat*

A réti csenkesz vetőmagjának termelése a 2001. évi 732 tonnás csúcsmennyiség és a 2004. évi 318 tonna között alakult.

A hozam adatok a 2000–2005 közötti időszak során bizonyos ingadozást mutatnak, a 2001. évi 444 kg/hektár és a 2004. évi kb. 200 kg/hektár között.

Az átlagos hozamszint az EU–15 tagállamaiban a 2000–2005 közötti időszak során 530 kg/hektár és 750 kg/hektár között változott.

Ezen túlmenően az ellenőrzés után jóváhagyott terület minden évben meghaladta az engedélyezett maximális területet, 2003-ban pedig jelentős mértékben, több mint 44%-kal.

A 2000-2002 közötti időszakban ez a támogatási szint csökkenéséhez vezetett. 2003-ban az alkalmazott támogatásiegység-együttható értéke 0,68, 2004-ben 0,75, 2005-ben pedig a 0,74 volt.

2.2.9. *Csomós ebír (Dactylis glomerata L.) – VI. melléklet, 4. táblázat*

A termelés a 2000-ben előállított 6 tonna és a 2004-re és 2005-re jellemző nulla tonna között változott.

A csomós ebír hozamszintje a 2003. évi 339 kg/hektár érték és a 2002. évi 23 kg/hektár érték között változott.

Az EU–15 átlagában a hozamszint 790 kg/hektár és 1 020 kg/hektár között változott a 2000–2005 közötti időszakban.

A 2000–2003 közötti időszak során a csomós ebír vetőmagjának termelésére ellenőrzés után jóváhagyott terület a 2001/61/EK bizottsági határozatban jelzett maximális területen belül maradt, és 2004-ben és 2005-ben nem volt jóváhagyott terület. Ennek eredményeként a hektáronkénti támogatási szint változatlan maradt a 2000–2003 közötti időszakban.

A csomós ebír vetőmagjának termelése iránti érdeklődés nyilvánvalóan csökken.

2.2.10. *Útszéli perje (Lolium perenne L.) – VI. melléklet, 5. táblázat*

A termelés a 2000. évi 45 tonna a 2004. évi 13 tonna között változott.

Az útszéli perje vetőmagjának hozama Finnországban a 2001. évi 651 kg/hektár és a 2004. évi 180 kg/hektár között változott.

Az EU–15 tagállamaiban az átlagos hozamszint a 2000–2005 közötti időszakban 1 090 kg/hektár és 1 510 kg/hektár között ingadozott.

A 2000–2005 közötti időszak vonatkozásában az ellenőrzés után jóváhagyott terület jócskán a bizottsági határozatban előírt maximumon belül maradt. A hektáronként nyújtott támogatás változatlan maradt, és a maximális mértéket fizették ki.

3. FINNORSZÁG VETŐMAGIMPORTJA

3.1. Gabonavetőmag-import – VII. melléklet – 1. és 2. táblázat

A gabonavetőmag-import a 2000. évi 39 tonnáról 2004-ben 118 tonnára nőtt, 2005-ben azonban 5 tonnára csökkent (VII. melléklet, 1. táblázat).

Az import és a termelés aránya 2000-ben 0,07% volt, 2005-ben ugyanez az arány pedig még alacsonyabb volt.

A finn piacon rendelkezésre álló tanúsított hazai termelésű és import gabonavetőmag teljes mennyisége (nem volt gabonavetőmag-export) 2000-ben 57 347 tonna volt, 2005-ben pedig 70 536 tonna (VII. melléklet, 2. táblázat).

A finn gabonavetőmag Finnországba történő behozatalának fokozatos növekedése tapasztalható az évek során egy 2003. évi átmeneti fellendüléssel, de ez még mindig, 2003-ban is, csak igen kis részt képvisel a finn piacon rendelkezésre álló gabonavetőmag teljes mennyiségéből.

3.2. Pázsitfű-, illetve lóherevetőmag-import – VII. melléklet – 3. táblázat

A pázsitfű-, illetve lóherevetőmag-import jelentős csökkenése tapasztalható a 2000-2005 közötti időszakban. A teljes mennyiség 79%-kal csökkent, a 2000. évi 712 tonnáról a 2005. évi 152 tonnára. A mélypontot 142 tonnával 2002-ben érte el. A csökkenés oka elsősorban a timótfű és a réti csenkesz importjának csökkenése.

A tanúsított pázsitfűvetőmag termelése Finnországban a 2000–2005 közötti időszak során 2000-ben 2 678 tonnás szinten, míg 2005-ben 2 703 tonnás szinten volt. Az import részesedése a hazai pázsitfű-, illetve lóherevetőmag termelésének 27%-a, 5%-a, illetve 6%-a volt 2000-ben, 2003-ban, illetve 2005-ben.

A VII. melléklet 4. táblázatában szereplő adatok alapján nyilvánvalóvá válik a 2004-es import növekedéséből, hogy az import részben a helyi termelés visszaesését pótolta. Ilyen körülmények között ésszerű felvetés, hogy a finn piacra irányuló vetőmag Finnországon kívül termelhető.

Végül az a tény, hogy a pázsitfű-, illetve lóherevetőmag hazai termelését import helyettesítheti olyan esetekben, amikor a hazai termelés kevés, azt mutatja, hogy a hazai termelés versenyez az ugyanazokra a piacokra irányuló importtal.

4. EGYÉB TÁMOGATÁSI RENDSZEREK FINNORSZÁGBAN

A csatlakozási okmányon alapuló támogatási rendszerek

A csatlakozási okmány 142. cikke alapján hosszú távú nemzeti támogatási rendszert alakítottak ki Finnország és Svédország részére az éghajlati körülmények kompenzálására (skandináv támogatás). Finnországban ez a rendszer a C1–C4 régiókban alkalmazható (lásd a IV. mellékletet), és a támogatás észak felé haladva növekszik. Fizethető fejenként, hektáronként vagy vágási prémiumként a C3 és a C4 régióban.

A csatlakozási okmány 141. cikke alapján van egy támogatási rendszer, amely lehetővé teszi átmeneti és degresszív nemzeti támogatás nyújtását az A és B régióban (lásd a IV. mellékletet) az állattenyésztési és kertészeti ágazatok számára. A támogatás a normál intenzitásúnál magasabb beruházási támogatásból, valamint jövedelemtámogatásból áll.

Egyéb támogatási rendszerek

A fent felsorolt támogatási rendszereken túlmenően Finnországban nemzeti agrár-környezetvédelmi támogatási rendszer is létezik. A 141. cikk szerinti támogatásra vonatkozó határozat további agrár-környezetvédelmi támogatásra ad felhatalmazást, az alap kifizetés 130%-áig terjedő ösztönző kifizetések formájában. Az ösztönző

kifizetések a társfinanszírozott agrár-környezetvédelmi kifizetéseket egészítik ki és terménytől függően változnak.

Végül 2005 márciusában jóváhagyták a hátrányos helyzetű területekre vonatkozó nemzeti rendszert. Ez a rendszer lehetővé teszi egy alap kifizetés nyújtását, valamint bizonyos esetekben további kifizetést a társfinanszírozású kompenzációs támogatásokra jogosult területek számára. Ezek a kifizetések a társfinanszírozású kompenzációs kifizetéseken kívüliek.

A XI. mellékletben rövid áttekintés található a pázsitfű-, illetve lóherevetőmag- és gabonavetőmag-termelés nemzeti támogatásán kívüli különböző programokból származó olyan pénzügyi támogatásokról, amelyeket a termelők 2005-ben kaphatnak.

5. A PÁZSITFŰ-, ILLETVE LÓHEREVETŐMAG-TERMELÉS JELLEMZŐI FINNORSZÁGBAN ÉS AZ EU-15-ÖK TERÜLETÉN

A VIII. mellékletben áttekintés található a 2000–2005 közötti időszakra az EU-15 termelésére, átlagáira és átlagos hozamaira vonatkozóan. Az említett melléklet összehasonlítást is tartalmaz a finn adatokkal.

Az áttekintés alapján kijelenthető, hogy:

- A finn vetőmaghozamok többnyire az EU-15 átlaga alatt vannak, kivéve a timótfű hozamát, amely hasonló ahhoz (VIII. melléklet, 1. táblázat).
- A finn átlagárak általában az EU-15 átlagos szintjei fölött vannak, különösen a vöröshere vonatkozóan (VIII. melléklet, 2. táblázat).
- A finn piac vetőmagtermelésből származó jövedelmei általában az EU-15 átlaga alatt vannak (VIII. melléklet, 3. táblázat).
- Az átlagos hektáronkénti finnországi támogatás, beleértve az EU- és nemzeti támogatást is, a vetőmagra vonatkozóan nagymértékben meghaladja az EU-15 átlagát, a csomós ebír kivételével (VIII. melléklet, 6. táblázat).
- A vetőmagtermelésért kapott teljes finnországi jövedelem (beleértve a piaci és támogatási jövedelmet is) hektáronként a legtöbb évben messze meghaladja az EU-15 átlagát a vöröshere és a timótfű vonatkozásában, de általában az EU-15 átlaga alatt van a réti csenkesz és az útszéli perje vonatkozásában. A csomós ebírrre vonatkozó finnországi adatok elégtelenek ahhoz, hogy összehasonlíthatóak legyenek az EU-15 adataival (VIII. melléklet, 7. táblázat).

6. EGYSÉGES KIFIZETÉSI RENDSZER

2006 elejétől Finnország az egységes farmtámogatási rendszert fogja alkalmazni egy dinamikus hibrid regionális modell felhasználásával. Finnországot három régióra osztják és a KAP-támogatás mintegy 80%-át regionális átalánykifizetéssé alakítják. Ezzel egy időben bizonyos kifizetéseket nem függetlenítenek, és ezek az átalánykifizetések kiegészítéseként kerülnek kifizetésre. Az a cél, hogy 2016-ban egy minden ágazatot magában foglaló átalánykifizetést érjenek el, fokozatosan csökkentve a kiegészítő kifizetések szintjét.

Minden szántóföldi növényre vonatkozó támogatást és minden közösségi vetőmagra vonatkozó támogatást teljes mértékben függetlenítenek a termeléstől a timótfű (*Phleum Pratense L.*) vetőmagjának termelése kivételével, amelyre vonatkozóan a támogatás – az 1782/2003/EK tanácsi rendelet 99. cikkével összhangban – továbbra is a termeléshez kötődik. A timótfűtermeléshez kapcsolt támogatás fenntartása minden valószínűség szerint továbbra is magas szintű timótfűvetőmag-termelést biztosítana Finnországban.

7. ÖSSZEFOGLALÁS ÉS MEGÁLLAPÍTÁSOK

7.1. Jogalap

A csatlakozási okmány által bevezetett alaprendelet rendelkezése, amely lehetővé teszi Finnország számára, hogy nemzeti támogatást nyújtson, átmeneti jellegűnek tűnik, mivel a szöveg lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a Tanács számára ne csak jelentést, hanem a nemzeti támogatási rendszer vonatkozásában „bármilyen szükséges javaslatot” benyújtson.

7.2. A rendszer végrehajtása

Finnország jogosult támogatást nyújtani a termelők számára a 2001/60/EK és a 2001/61/EK határozatok szerinti terület és összeg korlátain belül.

2000–2002 között a jelek szerint a támogatást a teljes termelőterületre szétosztották, amely némileg meghaladta az engedélyezett területet, és ez csökkentett támogatási szinthez vezetett. 2002 után a támogatásiegység-együttható módszerét használták.

7.3. Egyéb támogatási rendszerek

A 4. fejezetben felsorolt legtöbb rendszer elsődleges szándéka, a csatlakozási okmány 141. cikkén alapuló rendszer kivételével, azoknak a nehéz éghajlati körülményeknek a kompenzálása, amelyek között a finn mezőgazdasági termelőknek működniük kell.

Ezért számos ilyen rendszer, valamint a nemzeti vetőmag-termelési támogatás bevezetésének motivációja ugyanaz, és a klimatikus okokból bevezetett támogatási rendszerek kumulatív jellege nyilvánvaló. Mivel a támogatási rendszerek ugyanazt a célt szolgálják, újra át kell gondolni a vetőmagok és gabonavetőmagok (már 12 éve létező) nemzeti támogatási rendszere és az egyéb támogatási rendszerek közötti kapcsolatot.

7.4. Egységes kifizetési rendszer

Finnország 2006. január 1-jétől dinamikus hibrid regionális modell alkalmazása mellett döntött, függetlenül a közösségi támogatási kifizetéseket a szántóföldi növények és vetőmagok ágazatától, a timótfű vetőmagjának kivételével, amely esetében a támogatás továbbra is termeléshez kötött marad. A vetőmag- és gabonavetőmag-termelésre vonatkozó nemzeti támogatási rendszer folytatása az ágazat függetlenítésének állandó megszüntetését jelentené, és tönkretelhetné a 2003. évi reform előnyeit. Ezen túlmenően WTO-vonatkozásai is lehetnek.

Továbbá a timótfűvetőmag szaporítása Finnországban közel optimális és meglehetősen versenyképes körülmények között történik. A timótfűtermeléshez

kapcsolt támogatás fenntartása minden valószínűség szerint továbbra is magas szintű timótfűvetőmag-termelést biztosítana Finnországban.

7.5. Szaporítás más országokban

Annak alapján, hogy a pázsitfű-, illetve a lóherevetőmag importja növekedett 2004 során, egy olyan évben, amelyben a helyi termelés erős visszaesést mutatott, valamint hogy 2003-ban megugrott a gabonavetőmag importja, lehetségesnek tűnik, hogy a finn piacra – melyet speciális éghajlati körülmények jellemeznek – irányuló pázsitfű-, lóherevetőmag és gabonavetőmag szaporítása Finnországon kívül történjen.

7.6. Gabonavetőmag-termelés

A gabonavetőmag-termelés növekvő tendenciát mutatott a 2000–2005 közötti időszak során. Emellett a gabonavetőmag-termelés átlagos terméshozamának mértéke 44%-kal nőtt, vagyis a hektáronkénti támogatás mértéke hasonló fejlődést mutatott.

Lényeges mértékben nőtt a nemzeti támogatásban részesülő fajták száma a 2000–2005 közötti időszakban.

7.7. Behozatal Finnországba

A 2000 és 2005 közötti időszakban az importált gabonavetőmag mennyisége igen alacsony szinten volt. A mennyiség némiképpen növekedett ezen időszak során, de 2005-ben igen alacsony szintet ért el.

A 2000 és 2005 közötti időszakban az importált pázsitfű-, illetve lóherevetőmag mennyisége 79%-kal csökkent, és a belföldi termelés 6%-át adta.

Az a tény, hogy a hazai termelést helyettesítheti az import olyankor, amikor a hazai termelés alacsony, azt mutatja, hogy a hazai termelés az importtal versenyez ugyanazokon a piacokon.

Ezért nem zárható ki, hogy a vetőmag- és gabonavetőmag-termelésre nyújtott nemzeti támogatás korlátként hat a vetőmag- és gabonavetőmag-importra, mivel a finn vetőmagtermelést mesterségesen teszi versenyképessé a más tagállamokból származó importtal szemben.

8. JAVASLAT

E jelentés eredményére alapozva egy tanácsi rendeletre irányuló javaslatot csatolunk.

A javasolt intézkedéseknek az Európai Közösségek általános költségvetésére nincs kihatása.

INDOKOLÁS

Az 1947/2005/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság jelentést nyújt be a Tanácsnak a meghatározott mennyiségű vetőmagra és meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra adott támogatások eredményeiről, minden szükséges javaslattal együtt.

A Finnországban a vetőmag- és a gabonavetőmag-termelés tekintetében nyújtott támogatások eredményeire vonatkozó megállapításokat „a Finnországban meghatározott mennyiségű vetőmagra, illetve meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra engedélyezett támogatás eredményeiről” szóló jelentésben ismertetik. A jelentés ismerteti a Finnországban a 2000–2005 közötti időszakban a vetőmag- és a gabonavetőmag-ágazatban bekövetkezett fejleményeket.

Különösen a finnországi mezőgazdasági termelők számára a működésüket befolyásoló éghajlati körülmények kompenzálása céljából biztosított egyéb támogatási programok rendelkezésre állására, a kettős kompenzálás elkerülésének szükségességére és a versenynek a nemzeti támogatási rendszer által történő esetleges torzítására tekintettel javasoljuk 2001-től Finnország tekintetében a vetőmagokra és a gabonavetőmagokra vonatkozó nemzeti támogatás nyújtása lehetőségének megszüntetését, a timótfüvetőmag kivételével, melyre vonatkozóan 2006-tól megszűnt a támogatás. A vetőmagok piacának közös szervezéséről, valamint a 2358/71/EGK és az 1674/72/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 1947/2005/EK tanácsi rendelet 8. cikkének (2) bekezdése ennek megfelelően módosul.

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az 1947/2005/EK rendeletnek a Finnország által a vetőmagra, illetve gabonavetőmagra nyújtott nemzeti támogatás tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 36. cikkére és 37. cikke (2) bekezdésének harmadik albekezdésére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére⁴,

mivel:

- (1) A vetőmagok piacának közös szervezéséről, valamint a 2358/71/EGK és az 1674/72/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2005. november 23-i 1947/2005/EK tanácsi rendelet⁵ 8. cikkének (2) bekezdése értelmében Finnország a Bizottság jóváhagyása mellett támogatást nyújthat bizonyos, Finnországban termelt vetőmagokra és gabonavetőmagokra vonatkozóan, sajátos éghajlati viszonyaira tekintettel.
- (2) A Finnország által a Bizottságnak megküldött tájékoztatás alapján a Bizottság jelentést nyújtott be a Tanácsnak⁶, a 1947/2005/EK tanácsi rendelet 8. cikke (2) bekezdésének második albekezdése értelmében. A jelentés szerint a finnországi vetőmag- és gabonavetőmag-termelők egyéb olyan támogatási rendszerekhez is hozzáférnek és ezekből támogatásban részesülnek, melyek a finn mezőgazdasági termelőket a működésüket befolyásoló éghajlati viszonyokért kompenzálják.
- (3) A jelentésből kiderül továbbá, hogy Finnországban a gabonavetőmag termelésének mennyisége emelkedő tendenciát mutat, illetve hogy a gabonavetőmag-import mértéke a nemzeti szinten termelt mennyiséghez képest csekély. Emellett a jelentés alátámasztja, hogy a belföldi termelés csökkenése esetén nőtt az import és viszont, amiből arra következtethetünk, hogy a belföldi vetőmag helyettesíthető az importtal, illetve hogy a finnországi nemzeti támogatás torzíthatja az importált termékekkel való versenyt.

---

⁴ HL C ..., ..., ... o.

⁵ HL L 312., 2005.11.29., 3. o.

⁶ COM(2007) ...

- (4) A timótfűvetőmag szaporítása Finnországban közel optimális és meglehetősen versenyképes körülmények között történik. A timótfűtermeléshez kapcsolt támogatás fenntartása ösztönzést jelent Finnországban a timótfűvetőmag termeléséhez. A timótfűvetőmag tekintetében nyújtott nemzeti támogatás ezért nem tartható fenn.
- (5) A fenti okokból és az egységes piac megfelelő működésének érdekében helyénvaló Finnország tekintetében a vetőmagokra és a gabonavetőmagokra nyújtott nemzeti támogatás lehetőségét megszüntetni. Azonban annak érdekében, hogy a finnországi mezőgazdasági termelők felkészülhessenek a nemzeti támogatás nélküli helyzetre, helyénvaló a timótfű kivételével a vetőmagokra és a gabonavetőmagokra támogatás nyújtása egy végső, kiegészítő átmeneti időszak során, melyet követően a támogatást megszüntetik.
- (6) Figyelemmel a nemzeti támogatási rendszer időközi felülvizsgálatára, Finnország köteles részletes jelentést benyújtani az odaitélt nemzeti támogatás eredményeiről.
- (7) Az 1947/2005/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1947/2005/EK rendelet 8. cikkének (2) bekezdését az alábbi szöveg váltja fel:

„(2) A Bizottság engedélye alapján Finnország a 2010. évi aratással bezárólag támogatást nyújthat meghatározott mennyiségű vetőmagra, a timótfű (*Phleum pratense L.*) kivételével, illetve meghatározott mennyiségű gabonavetőmagra, amelyet kizárólag ebben az országban termelnek.

Finnország legkésőbb 2008. december 31-ig részletes jelentést nyújt be Bizottságnak az engedélyezett támogatások eredményeiről.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező, és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, ...

*a Tanács részéről
az elnök*